

Read! –oktober 2015

Read! Is het afdelingsblad van
Partij van de Arbeid Heerenveen
Redactie: Betty van der Ven , Jeroen de Vries en Jan Zandbergen
Contact: tel. 0513-681117

De politiek: dat zijn wij zelf

Door Jurrit Visser voorzitter afdeling Heerenveen

Enkele weken terug heeft Jacques Wallage als voorzitter voor de raad van het openbaar bestuur een boeiend verhaal gehouden voor Friese volksvertegenwoordigers. In de Leeuwarder Courant van 22 september jl. werd hier verslag van gedaan. De strekking van zijn betoog was dat de moderne kiezer en de oude democratie niet meer bij elkaar passen. Raadsleden zouden volgens Wallage veel meer de buurt in moeten gaan om te luisteren naar wat er onder mensen leeft om vervolgens zelf de lijnen uit te zetten.

Wallage raakt hier een problematiek die veel meer aandacht verdient. Bestuur en kiezer groeien uit elkaar. Politiek is meer en meer een woord dat geen respect meer inboezemt. Als iets niet goed gaat in dit land, wordt er al snel geroepen dat het de schuld is van de politiek. Onze volksvertegenwoordigers werken hard maar reageren onder druk van de media vaak alleen maar op de waan van de dag. Bij burgers en volksvertegenwoordigers groeit de frustratie.

Meer en meer komt ons democratisch systeem onder spanning te staan. Wie is nog

zo gek dat hij of zij zich in de politiek wil storten. Wallage haalt terecht aan dat nog maar 2,4 procent van de Nederlanders lid is van een partij en dat van deze groep hooguit eentiende deel actief is in de politiek. Dat is veel te weinig en dat is nu al een bedreiging voor onze democratie.

Kortom, er zal wat moeten veranderen. Er zal aandacht moeten komen voor het gegeven dat ook een democratie onderhoud vergt. De maatschappij verandert en de democratie zal mee moeten veranderen. Daarvoor hebben wij veel te weinig oog. Er zal in het onderwijs veel meer aandacht moeten komen voor vakken als geschiedenis en maatschappijleer. Wij doen te weinig om onze kinderen bij te brengen dat allerlei verworvenheden geen vanzelfsprekende zaken zijn. De politieke partijen zullen zich moeten herbezinnen op hun functioneren. Binnen onze partij is al een en ander in gang gezet met het Van Waarde project en het toewerken naar nieuwe vormen van partijdemocratie. Maar er moet meer gebeuren als in ons land een links georiënteerde volksbeweging positie wil houden. Stap eens voorbij de schuttingen en ga op zoek naar samenwerking min of meer gelijkgerichte politieke stromingen.

De band tussen burger en volksvertegenwoordigers zal moeten worden aangehaald. Natuurlijk is het een goede zaak dat de volksvertegenwoordiger de buurt in trekt. In het werkplan voor onze afdeling zijn hierover voorstellen opgenomen. Maar ook dat is niet voldoende. Politiek is meer dan u vraagt en wij draaien. Politiek is ook duidelijk maken waarvoor je partij staat, welke maatschappijvisie je volgt en trouw blijven aan je uitgangspunten. Dat is op dit moment het grote dilemma in onze partij. Een partij die verantwoordelijkheid niet uit de weg gaat. Maar ook een partij die daardoor in de waan van de dag mentaliteit haar profiel dreigt kwijt te raken.

Kortom wil de Partij van de Arbeid een rol

van betekenis blijven vervullen, dan moeten de ideologische veren steeds opnieuw worden opgeschud. Dan is alleen vasthouden aan het verleden niet voldoende. Dat moeten we met een open blik de toekomst tegemoet treden. Maar bovenal is betrokkenheid van onze leden nodig. Spreek mee en laat u in de partij horen. Daarom hoop ik velen van u te zien op de **ledenvergadering van 10 november a.s.**

Vluchten

Door Jurjen Meyer

In de maand augustus heb ik de pelgrimsroute van de Franse Pyreneeën naar het graf van de heilige Jacobus in Santiago de Compostella gelopen. Het was een bond gezelschap dat de 'camino' liep: jong, oud, licht, donker, katholiek, protestant en niet-gelovig. Ieder, van 18 tot 80 jaar, droeg zijn of haar bagage mee als last op de schouder. Je merkt dat je dan maar weinig spullen nodig hebt en dat mensen bereid zijn veel te delen, ongeacht achtergrond of uiterlijk.

Een groot deel van de camino heb ik samen met een Bosnisch-Kroatische gelopen.

Vanwege onze gedeelde Slavische achtergrond ging het al gauw over de Joegoslavische oorlog en de nasleep er van. Zij bleek, net als veel mensen van de Balkan, een tijd lang in Duitsland te hebben gewoond. Op dit moment woont ze in Kroatië, maar haar beheersing van de Duitse taal geeft haar een goede aansluiting op de Europese arbeidsmarkt.

Door mijn afwezigheid en afzondering had ik de berichtgeving rond de drastische toename van de vluchtelingenstroom uit het Midden Oosten gemist. Een verzoek van het COA kwam voor mij uiteraard niet onverwacht, maar wel eerder dan verwacht. Toen ik hoorde dat er een noodopvang in Heerenveen zou komen heb ik mij, net als veel heel Heerenveeners, gelijk opgegeven als vrijwilliger.

De laatste dag heb ik uiteindelijk kunnen helpen met de uitgifte van kleding en eten. Daarnaast zag ik de kans om een balspelletje te doen met een aantal leeftijdsgenoten. Ik had mijn oranje hesje uitgedaan. Even waren alle cultuurverschillen, taalbarrières en zorgen vergeten. Helaas moesten de vluchtelingen snel daarna afscheid nemen. De instructies voor het vertrek werden gegeven in het Nederlands en Arabisch gegeven. Het IND vroeg mij om te tolken voor een groep Perzisch sprekenden. Twee hoogopgeleide dames uit deze groep spraken namelijk uitstekend Engels. Doordat ik net een maand lang bijna alleen Engels had gesproken ging het tolken prima. We konden zelfs nog even lachen om de Kafkaïaanse procedures van het COA.

Met een warm hart en een koel

hoofd

Door Roelof Offringa, fractievoorzitter

Bovenstaande woorden gebruikte Lodewijk Asscher, onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om onze houding bij de opvang van vluchtelingen aan te duiden. Meer over de opvang van vluchtelingen leest u verderop in deze Read.

Het hoofd koel. Die kalmte hebben we als fractie ook wel eens nodig. Niet altijd krijgen we voor onze initiatieven een meerderheid. Geïnspireerd door de idealen uit het Van Waarde project hebben we in de gemeenteraad gepleit tegen payroll constructies en voor verhoging van het Jeugdminimumloon. Nu gaan wij niet over de hoogte van het Jeugdloon, maar we bepalen wel met wie we als gemeente zaken willen doen. Bedrijven die jongeren voor gelijk werk ook een fatsoenlijk loon betalen, mogen best een streepje voor hebben. De rechtse meerderheid in de gemeenteraad dacht er anders over. GroenLinks en de ChristenUnie vonden we wel aan onze zijde. Zelfs een initiatief van de FNP en PvdA om Omrop Fryslan een hart onder de riem te steken kreeg te weinig stipe.

Momenteel staan we nog altijd onder preventief toezicht van de provincie. Samen met onze wethouders Jelle Zoetendal en Coby van der Laan wordt hard gewerkt om

de gemeente financieel er bovenop te krijgen. Daarin worden forse stappen gezet.

De ontwikkelingen staan ondertussen niet stil. Na jaren van voorbereiding hebben we groen licht gegeven voor de herontwikkeling van het Molenplein in Heerenveen. Hiermee wordt het aantal m2 winkeloppervlakte verruimd en de parkeercapaciteit vergroot. Het nieuwe winkelcomplex zal plaats bieden aan de Jumbo en de Aldi. En recent hebben we ruim 4,5 miljoen beschikbaar gesteld voor de realisatie van een Multifunctionele Buurtschool voor de basisscholen in de wijk De Akkers. Het gaat dan om vervangende huisvesting voor CBS De Akker en de fusieschool OBS De Commanderieje/Letterbeam in één nieuw gebouw.

Binnenkort wordt een klein maar bijzonder onderdeel uit ons verkiezingsprogramma ook verzilverd. Dorpshuizen met een brede maatschappelijke functie zullen worden gecompenseerd voor de OZB die zij aan de gemeente betalen. De wijk- en dorps huizen kunnen hiermee nog beter hun rol als laagdrempelige ontmoetingsplek blijven behouden.

De komende jaren blijven we werken aan een sterk en sociaal Heerenveen. Daarbij zullen we zo nu en dan ook weer op weerstand stuiten. Bijvoorbeeld bij derealisatie van het AZC. Maar met een warm hart en koel hoofd kunnen we dit aan.

Crisisnoodopvang in Heerenveen

Door Coby van der Laan, wethouder

Dagelijks zien we op TV en in andere media schrijnende beelden over oorlogsgeweld en onderdrukking. Beelden over de grote vluchtelingenstromen, gezinnen met kinderen, maar ook alleenstaande mannen en vrouwen, die massaal op de vlucht slaan op zoek naar een veilig heenkomen. Vluchtelingen die alles hebben moeten achterlaten en ongewis zijn over hun toekomst. Deze stroom ontheemden komt steeds dichterbij. Inmiddels hebben we ook in Heerenveen tijdelijk onderdak geboden aan een grote groep vluchtelingen in de vorm van crisisnoodopvang.

Om de grote toestroom van vluchtelingen naar Nederland op te vangen heeft het college op 23 september besloten om medewerking te verlenen om 200 vluchtelingen op te vangen in de

Blauwwithal in Heerenveen voor de duur van 72 uur. Daarna is deze periode nogmaals verlengd met 72 uur.

Het verzoek kwam van het Ministerie en onze veiligheidsregio van de Friese gemeenten. Vervolgens maakte het COA uit alle aangeboden locaties de keuze voor Heerenveen. Dat was in lijn met een eerder aangenomen motie van de gemeenteraad om de helpende hand te reiken naar mensen in nood die op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld en hier een veilige plek zoeken.

Het betrof een sobere opvang voor bed, bad en brood. Crisisnoodopvang betreft opvang in locaties die normaal voor incidenten, rampen en crisis worden ingezet voor onze

eigen inwoners door het team bevolkingszorg. Deze opvang is in beginsel voor 72 uur bedoeld. Het feit dat we deze vorm van opvang hebben verlengd met 72 uur en dat deze groep vluchtelingen daarna in Workum opnieuw in een sporthal werd opgevangen tekent de hoge nood en het gebrek aan goede basisopvangmogelijkheden voor deze grote stroom vluchtelingen.

Er moest na het besluit om medewerking te verlenen supersnel gehandeld worden. De bussen zouden de volgende dag aankomen. Het crisisteam van de gemeente Heerenveen werd met spoed bijeen geroepen. Dat betekende vervolgens voor een grote groep ambtenaren (uit Heerenveen, Oost- en Weststellingwerf en Opsterland) dat ze hun dagelijks werk opzij moesten leggen en direct aan de slag gingen met de organisatie van deze noodopvang. Het was indrukwekkend om te zien hoe kortdurend en vlot de opvang werd geregeld. De eigenaar van de Blauwwithal stelde de accommodatie zonder aarzelen beschikbaar. Ter plekke in de sporthal waren dag en nacht medewerkers van de 4 gemeenten samen met beveiligers, het Rode Kruis en vele vrijwilligers aanwezig om te zorgen voor een veilige beschutte omgeving zodat de mensen wat tot rust konden komen.

Het was hartverwarmend om te zien hoe vlot er hulp werd geboden bij het opzetten van de bedden, de catering, gezondheidszorg, schoonmaak, schone kleding en vrijetijdsbesteding. De groep bestond uit 9 nationaliteiten waarvan de Syriërs en Eritreeërs een groot deel uitmaakten. Om goed te kunnen communiceren werden voor al deze nationaliteiten vrijwillige tolken geregeld via vluchtelingenwerk en het Friesland College. Zorgen over o.a. gezondheid konden zo in de eigen taal worden gedeeld en waar nodig werd medische hulp geregeld. De grootste zorg betrof de onzekerheid over de procedure en het gesleep van sporthal naar sporthal in Nederland. Velen hadden een lange reis met

ontberingen achter de rug en snakten naar rust.

Onze burgemeester heeft daarvoor in de pers aandacht gevraagd en gekregen. Inmiddels zijn er afspraken gemaakt in Friesland om dit beter gecoördineerd op te pakken i.s.m. het COA en de IND.

Er waren in de Blauwwithal veel gezinnen bij met jonge kinderen. Daarvoor werd een speelplek ingericht en kwamen vrijwilligers van o.a. het CIOS, Caleidoscoop en ook de hockeyclub activiteiten organiseren om zo de zorgen wat te verlichten. Onze voetbalclub sc Heerenveen bracht een luchtkussen. De kinderen speelden naar hartenlust en dat bracht bij de ouders gelukkig ook weer even een glimlach op het gezicht.

Ook uit onze PvdA fractie werd daadwerkelijk de helpende hand geboden. Ali, Betty en

Jurjen hielpen b.v. bij voedsel of kleding uitdelen. Ali was bovendien van grote waarde als tolk. Andere raadsleden toonden op locatie ook hun betrokkenheid. Ieder naar eigen vermogen.

Op 29 september zijn de ervaringen met de crisisopvang op de ledenvergadering van de PvdA teruggekoppeld en gesproken over de bereidheid van college en raad met betrekking tot een vervolgstap: de vestiging van een AZC in Heerenveen. Het was mooi om te zien dat ondanks de zorgen die zeker ook bij onze leden leven over deze grote toestroom, de fractie unaniem ruggensteun kreeg voor het verkennen en aangaan van deze volgende stap.

Dat raakt een ander groot knelpunt in Nederland. Er zijn op dit moment onvoldoende woningen beschikbaar voor vluchtelingen die een verblijfsvergunning hebben en dus erkend zijn als vluchteling. Deze groep, inmiddels 14.000, zit nog steeds in een AZC en zij kunnen daardoor niet starten met hun integratie in de Nederlandse samenleving en houden de plek bezet voor de nieuwe vluchtelingen. Door het creatief meedenken over hoe deze erkende vluchtelingen (statushouders) een eigen woonplek kunnen krijgen wordt een deel van het tekort aan eerste opvangplekken voor

nieuwe vluchtelingen mogelijk opgelost.

Echter het (ver)bouwen van panden kost tijd. In Heerenveen hebben we in 2015 een wettelijke opdracht om 85 statushouders te huisvesten. Dat gaat ons tot nu toe nog lukken binnen het huidige woningenbestand.

Ondertussen houdt ook de toestroom van vluchtelingen aan. Daarom zijn er extra AZC's nodig. Voor opvang na eerste screening door de IND (via de aanmeldcentra zoals Ter Apel). Vervolgens kan per vluchteling worden besloten de verdere procedure door te lopen in een AZC om zo zorgvuldig te kunnen beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een verblijfstatus.

Dat kost meer tijd.

Heerenveen had tot ruim 10 jaar geleden ook een AZC. Dat stond op de plek waar nu de Aldi staat aan de zuidkant van het voetbalstadion. Ook toen was de betrokkenheid van vele vrijwilligers groot. Het AZC was destijds na de definitieve vestiging een geaccepteerde vanzelfsprekende voorziening. Het zou goed zijn om dat beeld vast te houden bij de mogelijk lastige discussie die de komende tijd voor ons ligt. We hebben daarbij het geluid van mensen die achter onze fractie gaan staan hard nodig. Medestanders die niet zwijgen maar zich durven uit te spreken. De tegenstanders zullen zich ongetwijfeld gaan roeren. Maar we hebben ook moedige mensen nodig die hun nek wel durven uitsteken voor mensen in nood. Met het hoofd koel en het hart warm. Dat is een gigantische uitdaging. Het standpunt van de fractie van de PvdA om medewerking te willen verlenen aan de komst van een nieuw AZC verdient alle respect en ondersteuning.

Bezoek zorgboerderij Boerenblij

Door Elly Bijlsma, raadslid

Woensdag 5 augustus heb ik een dagje meegelopen op zorgboerderij Boerenblij. Boerenblij biedt dagopvang aan dementerende mensen die nog zelfstandig wonen. Het heeft een tweeërlei doel: een zinvolle dagbesteding bieden aan de gast en het ontlasten van de mantelzorger. Boerenblij is gevestigd in onze buurgemeente de Fryske Marren, maar er komen veel gasten uit Heerenveen.

Ik trof het deze dag, want het weer was stalend, dus we konden veel buiten zijn. Ik word warm ontvangen en kijk mijn ogen uit in deze prachtig verbouwde boerderij. De “wall of fame” trekt mijn aandacht: foto’s van gasten toen ze nog aanzienlijk jonger waren. Erg mooi en functioneel! Om ongeveer 10 uur zijn alle, ongeveer 15, gasten gearriveerd en kan het koffieritueel beginnen

Tijdens de koffie wordt de krant doorgenomen. Dit is bedoeld om mensen “bij de tijd” te houden, vaak worden mensen die dementeren erg onverschillig over wat er in hun omgeving en in de wereld gebeurt.

Gasten mogen ook zelf inbrengen wat ze opgevallen is in de krant of mogen ook iets anders vertellen wat ze bezighoudt. Wanneer er iets verteld wordt, roept dat vaak weer herinneringen op bij anderen. Dit alles gaat in een heel rustig tempo. Dat tempo is iets wat erg opvalt gedurende de dag. Het gaat heel langzaam waardoor iedereen de tijd krijgt om mee te komen. Na de koffie worden

de “taken” verdeeld. Er wordt gewandeld, gefietst op de duofiets, de was moet afgehaald en opgevouwen worden en er moet in de tuin gewerkt worden. De wortels en de tuinbonen moeten eruit, die komen de volgende dagen op het menu. Ik ga eerst wandelen met een groepje en onderweg keuvelen we gezellig. Bij terugkomst is er een rustmoment met wat drinken en fruit. We zitten dan in een prachtige overkapping waar we een mooi uitzicht hebben over de landerijen. Als iedereen zit wordt er een geheugenspel gedaan.

Deze keer ging het over bekende Nederlanders en het viel op dat men goed op de hoogte was. Het voorafje, de soep, wordt ook buiten gegeten. Na de soep worden de volgende taken weer verdeeld en ga ik wortels plukken met twee gasten. De ene haalt ze eruit, de ander haalt het loof eraf en doet de wortels in de emmer. Dan gaat de bel voor het eten, dit vindt altijd binnen plaats. Vandaag staan de bietjes uit de eigen tuin op het menu. Er wordt flink gesmuld en het toetje van ijs gaat er goed in. Na de maaltijd worden de volgende taken weer verdeeld, hulp bij de afwas, tafels afnemen, even in de rust, was opvouwen etc. Een van de vaste krachten maakt een persoonlijk verslag van iedere gast. Dit komt in het eigen dagboek, zodat anderen de dag kunnen bespreken met de gast.

Om ongeveer half 4 ga ik weer huiswaarts na een leuk gesprek met de enthousiaste beheerders Cassy en haar partner. Ik vond het erg waardevol om eens een dag mee te lopen in deze prachtige voorziening. Ik heb kunnen ervaren hoe gasten met respect behandeld worden en hoe men het activeren aanpakt. De sfeer is erg fijn, dit zou ik iedere oudere gunnen!

RIEDREAD

Door Arend Duiker

Charlie

Met grote regelmaat bezoek ik al 9 jaar een vriend, grotendeels verlamd, in een verpleeghuis ergens in Nederland. Laten we hem Charlie noemen. Hij woonde met zijn vrouw(een ietwat wereldvreemde kunstenares) en kinderen in een schitterende, eigenhandig verbouwde woonboerderij met galerie. Tot zich de fysieke ramp voltrok. Ze kwamen in de schuldsanering terecht. De boerderij werd gedwongen, veel te goedkoop verkocht. De aangestelde taxateur is inmiddels zijn vergunning kwijt en het bureau dat de bewindvoering regelde is enkele jaren geleden op een zijspoor beland wegens misbruik van PGB's.

Charlie en zijn vrouw hadden vage aanwijzingen dat de door hun huisarts voorgeschreven medicijnen wel eens de oorzaak van alle ellende konden zijn en vroegen gegevens op. Vanaf dat moment begon hun strijd tegen het medisch-bureaucratisch complex. De ietwat wereldvreemde kunstenares transformeerde in een buitengewoon mondige vrouw op zoek naar de waarheid. Maar mondigheid wordt nog niet overal op prijs gesteld. Op alle mogelijke manieren werd er tegengewerkt. Van nabij heb ik daar zeer sterke staaltjes van meegemaakt. Dossiers waarin precies de relevante informatie ontbrak. Het verpleeghuis en de huisartsen die systematisch weigerden om relevante

informatie te verschaffen. Een huisarts die geprobeerd heeft Charlie's vrouw te laten opnemen. Die haar niet langer als patiënt wenste.

De ingeschakelde Inspectie voor de Volksgezondheid die niets kon doen en weer naar andere instanties verwees. Politici die ik in seinde hielden zich gedeisd. Hoe deze twee mensen(zij van uit haar schamele huurhuisje en hij in het verpleeghuis) zich staande hebben kunnen houden is ongelooflijk. Een enorme drang om de waarheid te achterhalen en het onrecht dat ze voelen, drijft hen voort en heeft hen tot een hecht team gesmeed. Inmiddels zijn alle gegevens boven tafel.

Een gerenommeerde letselschadeadvocaat zegt dat ze een ijzersterke zaak hebben. Ik hoop mee te maken dat ze nog een toekomst samen hebben en deze nachtmerrie achter zich kunnen laten. De wereld staat in brand, maar ook dicht bij huis is nog een wereld te winnen.

Ik ben Charlie.

